

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VII-a****Anul școlar 2023– 2024****Limba și literatura română****Simulare județeană**

Numele: .....

Inițiala prenumelui tatălui: .....

Prenumele: .....

Școala de proveniență: .....

Centrul de examen: .....

Localitatea: .....

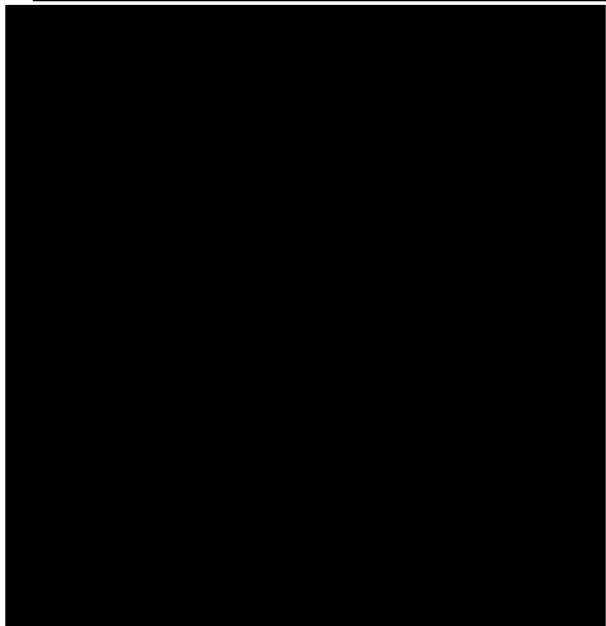
Județul: .....

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFREȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFREȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I**(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Ioana se gudură aproape un sfert de oră pe lângă bunică-sa, risipind ca niciodată complimente, manifestând ca niciodată bunăvoință, arătând ca niciodată docilitate. Bătrâna era sigură că nepoata sa, pe care de altfel o iubea cu dragoste nețărmurită, observase simpatia și căldura cu care o primise pe Lucia, și urmărea prin purtarea sa nouă s-o recucerească. De aceea rezistă atâta timp la asalturile ei sentimentale. Convingerea ei se întări și mai mult când Ioana aduse vorba despre pian:

— Știi ce rău îmi pare, bunicuțo, că am renunțat la pian? Îmi pare atât de rău că nu te-am ascultat atunci...

Cum să nu-și amintească bunica! Cât o bătuse la cap și pe ea și pe mama ei, care-i luase apărarea! Numai că acel "atunci" era atât de îndepărtat! Șapte sau opt ani trecuseră. (..)

— Am știut eu și ți-am spus atunci, îi răspunse bunica, ți-am spus că odată și odată o să-ți pară rău și o să-ți smulgi părul din cap pentru că nu m-ai ascultat.

— Știi, bunicuțo... Ca să nu mi-l smulg mai târziu... Nu spuneai matală? "Mai bine mai târziu decât niciodată". M-am gândit că nu-i trecută vremea ca să învăț pianul... Cum să-ți spun?... Parc-aș fi neisprăvită... Prietenele mele, Maria și Lucia, știu să cânte la pian... iar eu...

— Acum abia înțeleg... Vasăzică asta era? Ei, vezi! De câte ori ți-am spus cât de important este pentru un copil să știe să-și aleagă prietenii! Vezi cum te-au molipsit? Ei, da! Prietenii din acestea mai înțeleg și eu. Să știi că ai multe de învățat de la Lucia...și de la cealaltă, nu zic nu.

— Știi, bunicuțo! M-a cuprins o asemenea ambiție, că aș începe chiar de astăzi să iau lecții. Nu că mâine m-aș răzgândi...Ioana tăcu. Nu era rău, gândi ea să strecoare și o mică amenințare. Bătrâna crezu că sesizează un pericol și o îmboldi imediat:

— Chiar azi să te duci la profesoară. Chiar acum. Vorbește cu ea! Nu ești la vârsta când îți mai trebuie dădacă. Du-te și vorbește singură! Te cunosc eu. Dacă-ți dai cuvântul o dată, nu ți-l mai retragi... Îți mai amintești unde stă?...Iar în privința costului, asta nu te interesează pe tine...

Ultimele cuvinte abia le auzi Ioana. Era la poartă.. A avea ușă deschisă la profesoara de pian; putea să discute orice cu dânsa; și profesoara de pian era o femeie cam excentrică; purta pălării ciudate și una dintre ele avea forma unui joben; (...) Ioana era o fată norocoasă. O găsi acasă pe profesoara de pian. Era singură, nu avea pe nimeni în vizită, nu avea niciun elev la oră. Își terminase chiar și somnul de după-masă, care neîmplinit o irita foarte tare. Nu se poate ști dacă profesoara era sau nu era în criză de elevi. Fapt este că o primi fără nicio rezervă, măcar de circumstanță, pe Ioana în rândurile viitorilor soliști.

Îi vorbi cu mare căldură despre muzică, despre marele rol al interpreților, fără de care muzica n-ar exista, și o întrebă pe noua ei elevă dacă dorește să înceapă imediat lecțiile. Fata se înfricoșă. Parcă plana un pericol în aer. Figura ei era însă copleșită de interes și admirație când dădu răspunsul:

— Începem de azi... dar aș vrea atât de mult să-mi mai vorbiți despre muzică! Aș dori să faceți din prima noastră oră, o oră de... o oră de ... Nici nu știu cum să mă exprim...

Atinsă cu atâta duioșie în coardele sensibile, profesoara satisfăcu dorința elevei și începu să-i vorbească încet și emoționat despre splendoarea și rolul muzicii în univers.

(Constantin Chiriță, **Roata norocului**)

În acei ani, tatei îi plăcea să creadă, și uneori credeam și eu, că voi ajunge un mare pianist. Stăruia să exerseze cel puțin un ceas-două pe zi, socotind că se poate ajunge un virtuoz atât de ușor. De fapt, talentul meu era destul de modest. Așa cum am înțeles mai târziu, aveam o ureche perfectă (auzeam o notă falsă chiar în fanfara de 50 de persoane a Liceului "Spiru Haret") și aveam destulă sensibilitate, multă imaginație. Dar ceea ce îmi lipsea cu desăvârșire era memoria. Repetam de zece, cincisprezece ori o melodie simplă, și tot nu eram în stare s-o memorez fără greș. Poate și mai grav: n-am izbutit niciodată să-mi însușesc tehnica unui adevărat pianist. Nu aveam destulă răbdare și scurtam pe cât puteam timpul consacrat gamelor. Îndată ce-am izbutit să cânt sonatele lui Beethoven, am început să descifrez concertele lui Rahmaninov, și de-atunci am prins acest obicei: rămâneam ceasuri întregi la pian, improvizând variațiuni pe câte o melodie din Rahmaninov.

Când am ajuns să cânt de la un capăt la altul concertele lui Rahmaninov, știam că nu voi ajunge niciodată un bun pianist, dar iubeam prea mult muzica pentru a putea renunța la cele câteva ceasuri de pian pe zi. Asta se întâmpla mai târziu, când eram la "Spiru Haret" și mă "produsesem" la toate serbările liceului, ba dădusem chiar un concert împreună cu Nicu. Cred că acest concert a fost ultimul act de autoritate al tatei. Era după întoarcerea lui din Moldova. Aveam un profesor de pian destul de generos, care s-a lăsat convins de entuziasmul tatei și a acceptat să mă prepare pentru un concert public. Tata a închiriat o sală pe Bulevardul Academiei, a tipărit afișe și, fiind acum la pensie și având tot timpul liber, s-a ocupat singur de distribuirea biletelor. Cred că majoritatea biletelor le-au cumpărat rudele, prietenii și foștii lui camarazi ofițeri. În după-amiaza concertului, sala era totuși pe jumătate goală. În partea întâi, am cântat câteva bucăți împreună cu Nicu și Sonata "Patetica". Am cântat-o mult mai prost decât o cântam acasă, și asta m-a descurajat. Partea a doua a concertului a fost detestabilă, îmi era rușine. Și totuși, au apărut câteva cronici în care se vorbea despre un talent care promite. Târziu, în timpul studenției, am simțit că orele pe care le consacram pianului erau ore pierdute pentru studii.

(Mircea Eliade, **Memorii**)

1. Notează, din textul 2, numele a doi compozitori pe care i-a studiat autorul.

2 puncte

---

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

Profesoara de pian o primește pe loana:

2 puncte

- a) cu neîncredere.
- b) cu încântare.
- c) fără nicio rezervă.
- d) cu emoție.

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

Tatăl a închiriat o sală:

2 puncte

- a) la Liceul „Spiru Haret”.
- b) în Moldova.
- c) pe Bulevardul Academiei.
- d) în timpul studenției.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Autorul mărturisește că în perioada când exersa la pian:

- a) avea multă sensibilitate, dar îi lipsea imaginația.
- b) reușea să memoreze melodiile.
- c) nu avea răbdare.
- d) improviza variațiuni pe câte o melodie din Rahmaninov.

Răspunsul corect:

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Ioana renunțase de curând la pian.		
Profesoara de pian era o femeie foarte simplă.		
Ioana dorește să înceapă imediat lecțiile de pian.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Autorul cânta în fanfara Liceului „Spiru Haret”.		
Înainte de începerea concertului, sala era pe jumătate goală.		
Autorul consideră că orele petrecute la pian au fost ore pierdute pentru studii.		

6. Precizează, în unu – două enunțuri, o trăsătură a textului narativ, identificată în fragmentul de mai jos, ilustrând-o cu o secvență:

6 puncte

Îi vorbi cu mare căldură despre muzică, despre marele rol al interpreților, fără de care muzica n-ar exista, și o întrebă pe noua ei elevă dacă dorește să înceapă imediat lecțiile. Fata se înfricoșă. Parcă plana un pericol în aer. Figura ei era însă copleșită de interes și admirație când dădu răspunsul.

B.

1. Scie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Conțin diftong cuvintele din seria:

- a) niciodată, iubea, ei;
- b) târziu, vremea, pian;
- c) rău, profesoară, mai;
- d) dai, chiar, costului.

Răspunsul corect:

2. Scie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria care conține doar cuvinte derivate este:

- a) dorința, neisprăvită, ceasuri;
- b) concertului, neîmplinit, nesuferitul;
- c) răzgândi, pianist, bunicuțo;
- d) variațiuni, melodie, detestabilă.

Răspunsul corect:

3. Scie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Sinonimele cuvintelor subliniate în fragmentul: *Stăruia să exerseze cel puțin un ceas-două pe zi, socotind că se poate ajunge un virtuoz atât de ușor.*

- a) insista, maestru;
- b) menține, expert;
- c) dăinuia, abil;
- d) rămânea, cunoscător.

Răspunsul corect:

4. Scie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în enunțurile: *Odată o să-ți pară rău. / Dacă-ți dai cuvântul o dată, nu ți-l mai retragi.* sunt:

- a) omofone
- b) omografe
- c) omonime
- d) paronime

Răspunsul corect:

5. Selectează, din fragmentul următor, trei verbe la modul indicativ aflate la timpuri diferite, precizându-le: *Nu se poate ști dacă profesoara era sau nu era în criză de elevi. Fapt este că o primi fără nicio rezervă, măcar de circumstanță, pe loana în rândurile viitorilor soliști.*

6 puncte

Verbul selectat	Timpul verbului

6. Alcătuieste o propoziție negativă, în care substantivul „pian” să aibă funcția sintactică de complement prepozițional (a) și o propoziție exclamativă în care adjectivul „ciudată” să aibă funcția sintactică de nume predicativ (b). **6 puncte**

a)

---

b)

---

7. Precizează numărul de propoziții din fraza următoare și numește raportul sintactic dintre primele două propoziții: *Tata a închiriat o sală pe Bulevardul Academiei, a tipărit afișe și, fiind acum la pensie și având tot timpul liber, s-a ocupat singur de distribuirea билетelor.* **6 puncte**

Numărul de propoziții:

Raportul sintactic:

---

8. Rescrie următorul text, corectând greșelile de orice natură. **6 puncte**
 Miar place să cânt la pian dar nu cunosc nici un profesor care să aibe răbdare să mă învețe. Aș fii tare fericit să reușesc.

SUBIECTUL AL II-LEA

20 DE PUNCTE

Scrie, în 100 – 150 de cuvinte, rezumatul textului 1.

Punctajul pentru rezumat se acordă astfel:

- conținutul rezumatului – 12 puncte;
- redactarea rezumatului – 8 puncte (coerența textului – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct; încadrarea în limita de cuvinte – 1 punct).

Notă! Rezumatul nu va fi precedat de titlu sau de motto.

Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care rezumatul are minimum 100 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

A large rectangular area with rounded corners, containing 25 horizontal lines for writing.

A large rectangular area with rounded corners, containing 25 horizontal lines for writing.